

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13005

гр. София, 06.04.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 180 СЪСТАВ, в закрито заседание на
шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ

като разглежда докладваното от АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ Гражданско дело
№ 20221110155264 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по подадена от К. В. Г. искова молба и
уточняваща такава /л.157/ против „У.Е.У. ЦРТ“, чуждестранно акционерно дружество,
извършващо дейност в Р. Б. чрез клон с фирма „У.Е.У. Црт. – клон Б.“, с която са
предявени обективно кумулативно съединени осъдителни искиви претенции и един
установителен иск както следва:

1. Иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ за сумата от **22 149,14 лв.**,
представляваща сбор от неизплатени „секторни плащания“ за периода от 01.09.2019 г.
до 31.07.2022 г.;

2. Иск с правно основание чл. 215, ал. 1 КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НСКСЧ за сумата от
7 369,09 лв., представляваща сбор от неплатени командировъчни пари за периода
01.09.2019 г. – 31.07.2022 г.;

3. Иск с правно основание чл. 177, ал. 1 КТ за сумата от **6 927,77 лв.**,
представляваща сбор от неизплатени възнаграждения за дните, през които ищцата е
ползвала платен годишен отпуск в периода 01.12.2019 г. – 31.07.2022 г.;

4. Иск с правно основание чл. 264 КТ за сумата от **370,30 лв.**, представляваща
сбор от неизплатени възнаграждения за положен труд през официални празници за
периода 01.09.2019 г. – 09.09.2022 г.

5. Иск с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ за сумата от **32 725,27 лв.**,
представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск;

6. Искове с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, както следва:

6.1. за сумата от **3 722,82 лв.**, представляваща обезщетение за забава на
„секторни плащания“ за период от 10.10.2019 г. до 10.10.2022 г.;

6.2. за сумата от **889,89 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху
неизплатените възнаграждения за дните, през които ищцата е ползвала платен годишен

отпуск за периода от 10.01.2020 г. до 10.10.2022 г.;

6.3. за сумата от **54,01 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху възнаграждения за положен труд през официални празници за периода от 10.01.2020 г. до 10.10.2022 г.

7. Иск с правно основание чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1 пр. 1 и 2 КТ за прогласяване недействителността на клаузата от трудовия договор от 19.10.2010 г., съгласно която *„Страните изрично се съгласяват и признават, че сумата за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се считат включени в размера на основната брутна заплата на Служителя съгласно чл. 56 и Работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори“*, поради противоречието със законна, а в условията на евентуалност – поради заобикалянето му, и в частност на разпоредбите на чл. 242 КТ и чл. 247 КТ, вр. чл. 4, ал. 2 и чл. 16, ал. 2, т. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата.

Съдът, след като констатира, че исковата молба отговаря на изискванията на закона, предявеният иск е процесуално допустим, изпълнена е процедурата по чл. 131 ГПК, и с оглед направените от страните доказателствени искания и на основание чл. 140, ал. 1 ГПК, чл. 140, ал. 3, изр. 1 ГПК, вр. чл. 146 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

1 Обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения:

Ищцата извежда съдебно предявените си права при твърдения, че на 19.10.2010 г. между страните е сключен трудов договор, по силата на който считано от 07.11.2010 г. същата била назначена на длъжност „младши член на кабинния екипаж“, като след постъпването на работа започнала да изпълнява международни рейсове на посочената длъжност на оперирани от българското дружество въздухоплавателни средства. Съгласно трудовия договор, ищцата имала право да получава брутна заплата в размер на 3 500 евро годишно, платима на 12 равни месечни вноски, в зависимост от броя на месеците, действително отработени при Работодателя. Страните се съгласили, че общата брутна заплата ще включва всички допълнителни месечни възнаграждения с постоянен характер, а именно: основна заплата бруто 2 204 евро годишно, т.е. 183,66 евро на месец; брутна еднократна сума в размер на 175 евро годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база или над изискваните часове на работа, или в почивен ден; брутна еднократна сума в размер на 350 евро годишно за часовете през които се полага дежурство в условията на постоянно разположение на повикване или е извикана на работа по време на дежурство в условията на постоянно разположение на повикване в съответствие с чл. 8 от Наредбата за допълнителните и други трудови възнаграждения; брутна еднократна сума в размер на 525 евро годишно

за работните часове по време на следобедни и нощни смени; брутна еднократна сума в размер на 246 евро годишно за прослужено време. Впоследствие съгласно договора служителят щял да има право на стандартна заплата, като след всеки планиран и приключен сектор Работодателят следвало да заплаща и „секторно плащане“ – сума, заплащана след всеки планиран и приключен сектор, като за първите два такива всеки ден сумата щяла да бъде включена в размера на основната брутна заплата, без работодателят да прави отделни плащания, допълнителните сектори след първите два, приключени в един ден, следвало да се заплащат допълнително, като била уговорена за тях сума в размер на 10 евро.

Страните се договорили още, че служителят ще има право на допълнителни командировъчни по смисъла на Раздел ** от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина /НСКСЧ/ в размери, допълнително установени в изрична заповед на работодателя. Работодателят следвало да удържа суми за задължителни осигурителни вноски и данъци, като възнаграждението следвало да бъде заплащано до десетия ден от месеца, следващ текущия месец. Ищецът твърди, че на 30.06.2015 г. към процесния трудов договор било сключено допълнително споразумение. Съгласно него била определена брутна заплата в размер на 12 615 лв., платима на 12 равни месечни вноски, в зависимост от действително отработените месеци при работодателя. Било уговорено, че общата брутна заплата ще включва и всички допълнителни месечни възнаграждения с постоянен характер, а именно: основна заплата бруто 7 945 лв. годишно или 662,08 лв. месечно; брутна еднократна сума 631 лв. годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база или над изискваните часове за работа, или в почивен ден; брутна еднократна сума в размер на 1 261 лв. годишно за часовете, през които се полага дежурство в условията на постоянно разположение на повикване или е извикан на работа по време на дежурство в условията на постоянно разположение на повикване в съответствие с чл. 8 от Наредбата за допълнителните и други трудови възнаграждения; брутна еднократна сума в размер на 1892 лв. годишно за часовете на работа по време на следобедни и нощни смени; брутна еднократна сума в размер на 886 лв. за прослужено време. Работодателят следвало да заплаща и „секторно плащане“, като за първите два такива всеки ден сумата щяла да бъде включена в размера на основната брутна заплата, без работодателят да прави отделни плащания, допълнителните сектори след първите два, приключени в един ден, следвало да се заплащат допълнително, като била уговорена за тях сума в размер на 40,09 лева. Останалите уговорки, вкл. и тези за командировъчните и падежа, останали непроменени. На 21.07.2015 г. страните сключили допълнително споразумение, което предвиждало считано от 22 юли 2015 г. ищцата да изпълнява длъжността „Инструктор на кабинен екипаж“, като останалите разпоредби на основния договор оставали в сила. На 09.09.2022 г. трудовият договор бил прекратен на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ. Ищецът пояснява, че за процесната длъжност

работодателят е въвел смесена система на заплащане на труда, като наред с брутното възнаграждение по чл. 5, б. „а“ от трудовия договор, в съответствие с чл. 16, ал. 2, т. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата /НСОРЗ/ следвало да се начислява и допълнително възнаграждение според изработеното от съответния служител – т. нар. „секторно плащане“. В периода 01.09.2019 г. – 31.07.2020 г. не били платени секторни плащания в общ размер от **22 149,14 лв.**, посочени в колона № 2 от Таблица 1 в исковата молба. Претендира върху сумата и лихва за забава в общ размер на 3 722,82 лева за периода от датата на съответния падеж */съгласно изложеното в таблица № 1/* до 10.10.2022 г. Според ищцата една от причините работодателя да не е начислявал, респ. заплащал „секторни плащания“ за първите два международни полета (сектора) в размер на възнаграждението за стандартен сектор, уговорено в трудовия договор, които ищцата е изпълнявала в съответните дни през периода от 01.09.2019 г. до 09.09.2022 г., е резултат от позоваването от страна на работодателя на клауза от трудовия договор, която гласяла следното: *„Страните изрично се съгласяват и признават, че сумата за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се считат включени в размера на основната брутна заплата на Служителя съгласно чл. 56 и Работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори“*. Твърди че цитираната клауза е недействителна поради противоречието ѝ със и при условията на евентуалност - поради заобикаляне на закона и по-специално на разпоредбите на чл. 242 от КТ и чл. 247 от КТ във връзка с чл. 4, ал. 2 и чл. 16, ал. 2, т. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата. На следващо място, се твърди, че не били изплащани и командировъчни съгласно Раздел ** от НСКСЧ, в размерите, предвидени в Приложение № 3А от НСКСЧ, макар ищцата да е участвала в международни рейсове. Сочи, че е останала дължима сума в размер на **7 369,09 лева** за периода от 01.09.2019 г. – 31.07.2022 г. В исковата молба се посочва, че на ищцата е било заплащано и по-малко възнаграждение по чл. 177, ал. 1 КТ за дните, през които е ползван платен годишен отпуск. Тези дни за периода 01.12.2019 г. – 31.07.2022 г. са изброени в Таблица 4, като според ищеца са останали неплатени суми, визирани в Таблица 4 в общ размер на **6 927,77 лв.** лв. за цитирания период. Претендира и лихва за забава в общ размер на 889,89 лева. Ищцата твърди, че в периода 01.09.2019 г. – 09.09.2022 г. е работила по време на официални празници, за което не ѝ е бил заплащан удвоеният размер на дължимото ѝ се трудово възнаграждение, поради което счита, че ѝ се дължи и сума в общ размер от **370,30 лв.** Претендира и лихва за забава в размер на 54,01 лева. Излага, че през периода на действие на трудовото правоотношение в съответствие с разпоредбите на чл. 30 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските, е имала право на удължен платен годишен отпуск съобразно прелетените часове през съответната календарна година. Сочи, че към датата на прекратяване на трудовия договор е имала неизползван платен годишен отпуск в размер на 193 дни, за което следвало да се изплати обезщетение по чл. 224, ал.

1 от КТ, но ѝ било изплатено такова само за 37 дни, като размерът на обезщетението, бил определен без да се вземе предвид общият размер на „секторните плащания“, които ищцата е следвало да получи за „месеца, предхождащ месеца, в който е възникнало основанието за съответното обезщетение“, поради което счита, че ответникът е длъжен да заплати разликата между платеното и реално дължимото обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. С оглед описаното претендира **32 725,27 лева** обезщетение за неизползван отпуск. В заключение се претендира и законна лихва върху всички гореизброени главници от датата на предявяване на исковата молба до окончателното им плащане. При тези твърдения моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски.

С уточняваща молба и в изпълнение указанията на съда, ищцата е конкретизирала началните и крайни периоди на претенциите за мораторна лихва.

В срока за отговор на исковата молба, такъв е постъпил от ответника, с който предявените искове се оспорват като недопустими и неоснователни. Оспорва се допустимостта на исковете с твърдения, че същите са предявени срещу „У.Е.У. ЦРТ“, а не срещу клона, който бил работодателят на ищцата и надлежен ответник по делото, като излага подробни аргументи в тази насока. Твърди, че ответното дружеството не се е намирало в трудови правоотношения с ищцовата страна – в такива бил клонът на ответника в Р. Б.. Твърди се, че всички дължими суми към ищеца били изцяло заплатени. Ответникът оспорва установителния иск за прогласяване на недействителността на цитираната в исковата молба договорна клауза, като посочва, че същата е законосъобразна и е резултат от постигнато съгласие между страните „секторните плащания“ да се дължат след втория прелетян сектор за деня. По отношение на претендираните „секторни плащания“ ответникът твърди, че са налице неправилни изчисления от страна на ищеца, тъй като тези плащания били дължими след втория сектор за деня, а ищцовата страна включвала всички прелетени сектори. Освен това тези плащания се изчислявали и престирали в периода 21-20 число, а не 1-30 число, като било възможно направените сектори за един месец да се платят през следващия. Оспорва се претенцията за командировъчни плащания, като се твърди, че на ищцата са заплатени всички дължими командировъчни пари. Сочи, че ищцата неправилно се позовавала на размера, записан в Приложение № 3А от НСКСЧ, тъй като той бил приложим само за екипажите на въздухоплавателни средства, които летят с национални и регистрационни знаци на Р. Б., като в тази връзка ответникът твърди, че самолетите му не летят с такива знаци. Командировъчните плащания се определяли със заповед на работодателя, без в трудовия договор и анексите към него да има препращания към Приложение № 3А от НСКСЧ. Препращането към Раздел ** от НСКСЧ имало за цел само да внесе яснота, че тези престации ще имат характер на командировъчни. Съгласно вътрешните правила на „Уиз еър“ командировъчните се изчислявали и плащали между 21 и 20 число, а не между 1-30 число на месеца.

Поддържа, че работодателят имал право да определя командировъчните плащания, вкл. и в размер, по-малък от 55 евро на ден, като в тази връзка се позовава и на чл. 31, ал. 6 НСКСЧ. По отношение на претенцията по чл. 177 КТ ответникът посочва, че база за определяне на това плащане бил чл. 17 от НСОПЗ. В случая трудовото възнаграждение се определяло според времетраенето на работата, а не според изработеното, поради което била определена фиксирана основна годишна брутна заплата, която не се влияела от броя на прелетените сектори. Не била налице смесена система за заплащане на труда – трудът на ищцата бил заплатен изцяло с уговорената основна работна заплата. Оспорва твърдението на ищцата, че „секторните плащания“ следвало да се включват към базата за изчисляване на обезщетението по чл. 177 КТ, тъй като счита, че те не представлявали допълнително трудово възнаграждение с постоянен характер. Това било така, защото тези плащания не зависели само и единствено от отработеното време, както регламентира чл. 15 от НСОПЗ, а били зависими от обстоятелства, върху които страните не могли да влияят, а именно – дали през съответния месец ще има полети и колко ще са те. Ответникът оспорва и претенцията за заплащане на удвоения размер на трудовото възнаграждение за работа през дните на официални празници, като посочва, че в трудовия договор имало изрична клауза /чл. 5а/ за заплащане на фиксирана сума, която покривала и труда, положен през официални празници. Оспорва ищцата да е сред лицата, които имат право на удължен годишен отпуск, т.к. същата не била част от летателния състав по смисъла на чл. 30 НРВПО. Макар да няма право на такъв отпуск, се сочи, че работодателя на добра волна за периода от 2017 г. – 2022 г. е решил да предостави на служителя удължен годишен отпуск. Евентуално ако се приеме, че такъв ѝ е дължим по закон, подробно аргументира, че претендираното обезщетение касае отпуск, който към момента на прекратяване на трудовия договор е бил погА. по давност, поради което счита, че не се дължи плащане. Оспорва и акцесорните претенции. Прави и **общо възражение за давност** по отношение на всички претендирани суми с исковата молба, дължими повече от 3 години преди датата на завеждането ѝ. Моли съда да отхвърли исковете. Претендира разноски.

2 Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца – предявени са осъдителни искове с правно основание чл. 128, т. 2 КТ; чл. 215, ал. 1 КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НСКСЧ; чл. 177, ал. 1 КТ ; чл. 264 КТ; чл. 224, ал. 1 КТ; чл. 86, ал. 1 ЗЗД, както следва: и установителен иск с правно основание чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1 пр. 1 и 2 КТ.

3 Кои права и кои обстоятелства се признават – няма такива.

4 Кои обстоятелства не се нуждаят от доказване – с оглед становището на ответника съдът **ОБЯВЯВА** за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: че страните в настоящото производство са се намирали в трудово правоотношение въз основа на сключен трудов договор от 19.10.2010 г.; че трудовият договор е прекратен на 09.09.2022 г. на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ.

5 Как се разпределя доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти.

По иска с правно основание чл. 128, т. 2 КТ:

УКАЗВА на ищеца, че в негова доказателствена тежест по делото, е да докаже, че за процесния период между страните е било налично валидно трудово правоотношение, по силата на което е престираал труд в полза на ответното дружество; настъпването на предпоставките за начисляване на т. нар. „секторни плащания“ през процесния период и техния размер, както и падежа на това задължение.

При установяване на тези факти в тежест на ответника е да докаже плащането на претендираните суми.

По иска с правно основание чл. 215, ал. 1 КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НСКСЧ:

УКАЗВА на ищеца, че в негова доказателствена тежест по делото, е да докаже, че е бил член на екипажа на въздухоплавателно средство с национални и регистрационни знаци на Р. Б., че е изпълнявал международни рейсове в посочения период, размерът на командировъчните пари за всеки ден командировка и падежът на задължението.

При установяване на тези факти в тежест на ответника е да докаже плащането на претендираните суми.

По иска с правно основание чл. 177 КТ:

УКАЗВА на ищеца, че в негова доказателствена тежест по делото е да докаже, че е работил по трудово правоотношение с ответника; ползването на платен годишен отпуск за съответния период; размерът на brutното трудово възнаграждение, получено за последен пълен отработен месец, предхождащ ползването на отпуска, през който служителят е отработил най-малко 10 работни дни.

В тежест на ответника е да докаже плащане на претендираните суми.

По иска с правно основание чл. 264 КТ:

УКАЗВА на ищеца, че в негова доказателствена тежест по делото е да докаже в наличието на трудово правоотношение с ответника, по което за процесния период е полагал труд по време на официални празници, както и продължителността на положения от него труд и размера на възнаграждението.

В тежест на ответника е да установи, че е погасил дълга.

По иска с правно основание чл. 224 КТ

В тежест на ищеца е да докаже наличието на трудово правоотношение с ответника, прекратяване на същото, размера на последното получено брутно трудово възнаграждение, размера на полагащия се, но неползван платен годишен отпуск и размера на обезщетението за неползван такъв; в това число и обстоятелството, че е сред лицата, имащи право на удължен платен годишен отпуск.

При установяване на горното в тежест на ответника е да установи в процеса погасяването на дълга.

По исковете с правно основание чл.86, ал. 1 ЗЗД:

УКАЗВА на ищеца, че в негова тежест е да установи по делото пълно и главно изпадането в забава на ответника за главните задължения; както и размера на обезщетението за забава.

В тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга на падежа.

По релевираното възражение за изтекла погасителна давност от страна на ответника, в тежест на ищеца е да установи, че са се осъществили факти, при които законът предвижда спиране или прекъсване на погасителната давност.

По иска с правно основание чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1 пр. 1 и 2 КТ:

УКАЗВА на ищеца, че в негова тежест е да докаже твърдяната недействителност (противоречие или заобикаляне на императивна материалноправна норма) на посочената в исковата молба клауза от трудовия договор, сключен между страните.

ПРИЕМА представените от ищеца и ответника документи като писмени доказателства по делото.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК ответника в **едноседмичен срок** от получаване на настоящото определение да представи описаните в исковата молба документи.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл.190 ГПК ищеца в срок до първото о.с.з. да представи трудовата си книжка.

ДОПУСКА съдебно - счетоводна експертиза със следните задачи:

1. *За периода от 01.09.2019 г. до 31.07.2022 г. какъв е размерът на начислените и изплатени секторни плащания ? Какъв би бил размерът на секторните*

плащания, при начисляването на такива за първи и втори сектор за всеки ден, респ. какъв е размерът на разликата между така изчисления и действително изплатения размер ?

2. Какъв е размерът на дължимите се на ищеца командировъчни за искиви период, каква част от тях е изплатена, респективно каква е неизплатената част, ако има такава? Какъв е размерът на командировъчните съгласно Раздел ** от Наредбата за служебните командировки и специализациите в чужбина, за периода от 01.09.2019 г. до 31.07.2022 г., респективно заплатени ли са ?
3. Какъв размерът на дължимото се възнаграждението по чл. 177 от КТ за искивия период, изплатено ли е същото, ако има неизплатена част в какъв размер е същата?
4. Какъв би бил размерът на възнаграждението по чл. 177 от КТ ако в базата за изчисляване бъдат включени всички секторни плащания (включително и тези за първи и втори сектор за всеки ден) ?
5. Какъв е размерът на платения годишен отпуск, който ищцата е ползвала през периода на съществуване на трудовото правоотношение, респ. какъв е бил размерът на неизползания такъв към момента на прекратяване на трудовия договор и какъв е размерът на изплатеното обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ ? Какъв би бил размерът на обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ ако в базата за изчисляването бъдат включени всички секторни плащания (включително и тези за първи и втори сектор за всеки ден) ?
6. Какъв би бил размерът на основния платен годишен отпуск ако се приеме, че ищцата е имала право на удължен платен годишен отпуск съгласно чл. 30 НРВПО, респ. какъв би бил размерът на неизползания такъв към момента на прекратяване на трудовия договор и респ. какъв би бил размерът на обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ ако в базата за изчисляването бъдат включени всички секторни плащания (включително и тези за първи и втори сектор за всеки ден) ?
7. Какъв е размерът на възнаграждение по чл. 264 от КТ за периода от 01.09.2019 г. до 09.09.2022 г. вкл., и изплатено ли е същото ?
8. Какъв е размерът на законната лихва върху възнагражденията за „секторни плащания“; по чл. 177 КТ и по чл. 264 КТ за периода от 01.09.2019 г. до 10.10.2022 г. при съобразяване на надежда на всяко евентуално дължимо плащане ?, при депозит в размер на 600.00 лв., платими от бюджета на съда

НАЗНАЧАВА за вещо лице **С. Ф. В..**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ останалите доказателствени искания.

НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА като им указва, че доброволното/извънсъдебно уреждане на отношенията е най-благоприятният за тях ред за разрешаване на спора.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на **16.06.2023г. от 09.40часа,** за които дата и част да се призоват страните и вещото лице.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от настоящото определение за насрочване, ведно с проекта за доклад по делото на страните, а на ищеца – и препис от отговора на ответника, като същите могат да изразят становище и да ангажират доказателства най-късно в първото по делото съдебно заседание.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____